

Še nikoli . . .!

. . . »Já jsem ještě nikdy
nemílovala . . . Na mou čest!« . . .

Še nikoli jaz nisem ljubila!
Tuja meni ljubezni je strast;
in neznani mi čari so njeni,
neokušena njena mi slast . . .
Ah, moj Bog! . . . Še nikoli, nikoli! . . .
Naj verjamem to sama si res?
Še nikoli občutila nisem,
kar povzdiga srcé do nebes? . . .
Razbrstela se roža je bujna,
cvet deviški razvil se je moj . . .
Kdo dotakne té rože se prvi?
Kdo utrga jo s smeloj rokój?
Pridi, ki te izbrala usoda,
da poljubim te prvega jaz!
Ideal moj izvoljeni, pridi!
Že približal se najin je čas!
Še nikoli ljubila, nikoli! . . .
O ljubezni globoka skrivnost!
Jaz te slutim, življenja uganka,
in jaz čutim vso tvojo svetost!
Slutim, čutim: jaz bodem ljubila . . .
Pričakujem, veliki te dan!
Srce moje trepeče od sreče . . .
Že oživlja se zlati moj san . . .
Hrepením že po tebi, izbranec!
Pridi, vzemi si rožni moj cvet!
Pridi! Vrt svoj odpiram ti rada . . .
Žrtvovala ti ves bi ta svet . . .
Ne! Ne hodi! . . . Nikár še ne hodi!
Duša moja se te še bojí . . .
Sáma cveti mi roža dišeča,
nedotaknjena cveti vse dni!

Igór Nehljudov.